

הקדמה

כי כן מבני תמיד לכתוב כל חרושי שאני מחדש והן מה שמצאתי דבר חדש בספר לא אנוח ולא אשקוט עד אכתוב אותו. להיות לי למשמרת לזכרון ופרומה ופרומה מצמקף לחשבון גדול ונתהווה חבור גדול על כל ש"ע יו"ד אך עבור כי ספר יד לשאת משאת הוצאת הדפוס כי כבר הוא ממני הוכרתי לפסוק באמצע הפרק להדפיס כעת רק על חלק הראשון מהש"ע יו"ד עד הלכות יו"ג ואי"ה כאשר ירחיב ה' את גבולי אדפים גם חלק שני מחבורי מגדים חדשים דהיינו מדלכות יו"ג עד נמירא כי לא השמטתי שום הלכה מהש"ע יו"ד שלא כתבתי עליה להביא דעת הפוסקים אחרונים מה שדברו בה כאשר יראו עיני המעיין בה זכני השי"ת להשלים בהדפסה חיבורי מגדים חדשים על שאר ג' חלקי הש"ע וביחוד חיבורי מג"ח על אה"ע אשר הוא כבר מן המוכן בידי כי לזה אני משתוקק כל ימי להשלים חיבורי מגדים חדשים על כל ארבע חלקי הש"ע כי זה עיקר גדול אצלי בעוה"ר בזה"ל בדור יתום כזה כמו שכתבתי לעיל ועיין בהקדמת ספר כוכב מיעקב שכתב שלפי חולשת מזוני היה מונע מלהדפיס חיבורו אבל ראה כי מן השמים הוא כי לא מצא מרגוע לנפשו כי החכמה תביע ותבוקף בעליה לכתוב דבריו על הספר וכבר אמרו חז"ל (במדרש קהלת י"א ג') אם ימלאו העינים גשם על הארץ יריקו אם ימלאו ת"ח תורה על ישראל יריקו ואם הנביאים ימלאו גבואה על ישראל מתנבאים ובספר חסידים סימן הק"ל כתב מי שמחדש חרושי תורה ואינו כותב אותם הוא נקרא כוכב גבואתו כי זה הלך אדם מאלקים אשר נחלתו שפלה עליו להפיק תבונה מססגור הלב עכ"ד ע"ש עוד קצת מה שהארץ בדבריו הנעימים וזאת אני מרגיש ג"כ בנפשי עלי הגם כי בעוה"ר גלי הזמן עברו עלי חצי הזמן נחתו בי ואותי הציבו במטרה לחץ ומי שאמר לעולמו די וכו' וירוש קרני והורי מקימי מעפר רל וגוי וגם בצירוף גדול מדרתי וחולשת מזוני אין השעה מספקת לעיין היטב בחבור הזה היטב הדק אבל ראיתי כי מן השמים הוא כמו שמכריחין אותו בע"כ לומר קום קח קפת המופר בידך וכתוב נא לזכרון אלה הדברים בספר למען יהיה למשמרת ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתו באהבה וזכות כל הצדיקים והחסידים המזכרים תוך חיבורי יעמוד לי ולזרע ולזרע זרעי שלא תמוש התורה מפי ומפי זרעי וזרע זרעי עד עולם הכ"ד הקטן בנימין שמואל בא"א מהר"י גר"ו החונה בעיר מעלעפין יע"א מחו קיעב במדינות רוסיה האדירה:

לזכר עולם תהיה נשמת אמי מורתי היקרה הצנועה מ' יוכבד ו"ל אשר נקמפה באבה במיעוט שנותיה נלקחה לשמים ואותי עזבה לאנחה כשהייתי תינוק בן יומו תנצבה"ח וגם זכור לטוב ה"ה אאמו"ר אבי אמי ה"ה הרב המאה"ג החסיד המפורסם לשבח בגדול מידותיו הנעימים אשר ממש יום ולילה לא פסק פומיה מנרסא לו דומיה תהלה אין גומרין עליו את ההלל בקש"ה מו"ה ר' לוי יצחק וצוללה"ה אבר"ק מאשנא אשר על ברכיו נתגדלתי ואסף אותי לביתי ולמד עמי תורה הרבה וזכרה לו אלהי לטובה מיד דברי בו המו מעי עלי חבל על האי שופריה דכלי בארעא גודל קדושתו חסידותו ופרושתו נודע בשער בת רבים וגם היה אצלו חרושים כמעט על כל ארבע ש"ע אכן כולם אכלם אש בהשריפה הגדולה שהיה בעיר מאשנא רק מעט מזעיר אשר נשאר ביד יורשיו ובידי לא נשאר כלום לכן לא יכלתי להביא מדבריו תוך חיבורי כי אם מעט מזעיר ואי"ה כאשר יבואו חרושיו לידי אצפין אותם תוך חיבורי אשר אדפיס עוד בל"ג אחת הגה ואחת הגה למקום אשר שם תדברנה וגם לזכרון טוב שם אשתו זקנתי הרבנית הצנועה והחסידה מ' רבקה ו"ל אשר היא גדלה אותי ממש כאם והרבה יסורים סבלה עלי כי כמה פעמים נחלאתי עד מאד כד הינא מליא אשר נתיאשו ממני מדיות לאיש קרובי עמדו מרחוק והוא השליכה נפשה ממני וכמעט שמסרה נפשה עלי וממש יום ולילה לא נחה ולא שקמה בכמה התפעלות עד שחיתתה את נפשי בעזרתו ית"ש והחיינו והקיסנו להיות לאיש זכרה לה אלהי לטובה ותנצבה"ח:

וגם לזכר עולם ולשם טוב חמי קני ה"ה הרב המובהק המופלג בתורה ובחסידות בקש"ה מו"ה ר' יעקב עזריאל וצ"ל אשר שימש בבית הרבנית פה עיר מעלעפין יותר מארבעים שנה והוא היה ממקורבי הרב הקדוש אור הגולם קודש הקדשים מו"ה משה וצוקללה"ה שהיה מ"מ בק"ק משעמשעלעק ושאר גלילות ות"ז הרב הג"ל מיד דברו בהרה"ק הג"ל היו רואין בי תוקף אש בקרבו מחמת גודל הקדושה והאהבה אשר השריש בקרבו וגם בידי נשאר קצת שו"ה וחרושים ממנו ואי"ה בל"ג כשאדפיס שאר חיבורי אביא גם דבריו הנעימים תוך חיבורי אחלקם ביעקב אפינא בישראל הכ"ד

המחבר.

